

Nieuwsbrief

Stichting Taalverdediging

Voor herstel en behoud van het Nederlands - 2017 - Nummer 1

Amsterdammers tegen de verengelsing

De Nederlandse hoofdstad is snel aan het verengelsen. Daarmee bedoelen we niet dat het straatbeeld steeds meer geteisterd wordt door taalvervuiling. Die ontwikkeling is daar, net zoals in de rest van Nederland, alom aan de gang, zo niet voltooid. Nee, we bedoelen dat er een groeiend aantal min of meer permanent gevestigde personen in Amsterdam vertoeven die het Nederlands niet machtig zijn, geen enkele moeite doen om het te leren en er nog mee weggelopen ook. Veel Engelskundige stadgenoten hebben zich daarbij neergelegd en communiceren met deze niet-ingeburgerde medeburgers in de Engelse taal. Indien er zich in hun gezelschap zulk een Engelstalige ophoudt, vinden ze het taal-correct om dan met de Nederlandstaligen in dat gezelschap ook maar Engels te gaan spreken. De Engelstalige zou zich anders wel eens buitengesloten kunnen voelen. Het aantal van deze taal-correcten neemt horender - oren toe. Die taal-correctheid is ook doorgedrongen tot de plaatselijke politiek. Bekend is dat de hoofdstedelijke afdelingen van de partijen D66, GroenLinks, PvdA en VVD het niet-ingeburgerd zijn van een groeiend deel van de bevolking aanvaarden als een gegeven en er niets tegen willen ondernemen. Sterker nog: D66 pleit al jaren voor het erkennen van het Engels als de tweede (of in de toekomst zelfs de eerste) officiële taal van Amsterdam. In welke groepen zijn deze niet-ingeburgerde personen te onderscheiden?

Expatters

In de eerste plaats zijn er de hoogopgeleide kenniswerkers die als zogenaamde Expatters met hun gezinnen in Nederland zijn neergestreken. De kinderen gaan vaak naar een Engelstalige privé-school, komen daar alleen met andere Engelstalige kinderen in aanraking en zitten ook vaak op Engelstalige verenigingen en clubs, waar zij vrijwel geen Nederlandstaligen ontmoeten. Zo deze gezinnen al zouden moeten inburgeren, komt daar niets van terecht vanwege de eerder genoemde taal-correctheid van veel Amsterdammers. Of het nu in de supermarkt is, bij de bank, op het stadhuis, in het openbaar vervoer of gewoon op straat, ze kunnen er met hun Engels uitstekend terecht.

EU-burgers

Een tweede groep bestaat uit inwijkelingen uit het Verenigd Koninkrijk en Ierland, die voor kortere of langere tijd werkzaam zijn in de Amsterdamse winkels en horecazaken. Vanwege de vele toeristen en zakenlui die Amsterdam bezoeken, is Engelstalig bedienend personeel doorgaans zeer welkom. De uitbaters maken zich daarbij in het geheel niet druk over het ontbreken van enige kennis van onze taal bij hun personeel. In veel winkels, hotels, cafés en restaurants zijn de aanduidingen (en spij斯卡arten) ook, of alleen in het Engels, zodat de Engelstalige werknemers er zich thuis voelen zonder kennis van de Nederlandse taal. Vanwege hun EU-paspoort is er voor hen geen inburgeringsplicht.

Universiteitsbezoekers

Dan zijn er de vele duizenden studenten en lesgevers aan de twee grote universiteiten in de hoofdstad. Deze instellingen worden overspoeld door buitenlanders, die van de mogelijkheid gebruik maken om er in het Engels

te studeren. Buiten de universiteit is de voertaal tussen de Nederlandse en de buitenlandse studenten natuurlijk ook Engels. Daarmee vormt de Amsterdamse universitaire gemeenschap de derde brandhaard waarin de Nederlandse taal in Amsterdam verteert.

Afrikanen

De vierde groep wordt gevormd door de tienduizenden Afrikaanse inwijkelingen uit voornamelijk Nigerië en Ghana. Veelal laagopgeleid en nogal eens werkloos. In tegenstelling tot inwijkelingen uit Noord-Afrika, West-Azië en andere landstreken denken zij goed uit te komen zonder onze taal te leren. Zij "liften" als het ware mee met de overgang van Amsterdam van een Nederlandstalige naar een tweetalige stad, daarin niet geremd door de plaatselijke overheid. In bijvoorbeeld de Bijlmermeer, waar veel van deze Afrikanen zich hebben genesteld, kunnen zij in de gemeentelijke kantoren, waaronder de Sociale Dienst, gewoon in het Engels terecht. Zelfs de in te vullen formulieren zijn voor hen naar het Engels vertaald.

Toeristen

Ten slotte wordt het centrum van de stad het hele jaar door overspoeld met Engelstalige toeristen, waardoor het taalklimaat er ook al niet beter op wordt. Veel van hen denken dat Amsterdam, door de genoemde taalvervuiling van de openbare ruimte, eigenlijk een Engelstalige stad is en verwachten overal in deze taal tegemoet te worden getreden. Als zij eens geconfronteerd worden met iemand die geen Engels spreekt, kijken ze vreemd op of worden zelfs boos!

Tegenbeweging

Als het zo doorgaat, zal de Nederlandse taal in Amsterdam tenondergaan aan het Engels, net zoals het Nederlands in Brussel als eerste taal is verdrongen door het Frans. Zonder een tegenbeweging gaat onze taal in het Amsterdamse op den duur verloren. Zeker als de Engelstaligen zich politiek gaan organiseren en gehoor geven aan de lokroep van de taalverraderspartijen, waarvan D66 wel de kampioen is. Nu is er onder sommige Nederlandstalige Amsterdammers de laatste tijd enige wrevel te bespeuren. Dat blijkt uit ingezonden brieven in de kranten. Met name in "Het Parool" troffen we de laatste tijd brieven van lezers aan die in hoge mate ontevreden zijn over de verengelsing van hun stad (zie artikel hieronder). Nu zijn echte Amsterdammers in het algemeen mondige burgers, die voor hun belangen opkomen en het actievoeren niet schuwen. Dus als deze opgemerkte wrevel zou overgaan in een algemeen ongenoegen, zou die dringend gewenste tegenbeweging wel eens kunnen ontstaan. Laten we daarop hopen!

Het Parool

Het laatste woord

Zoals in het vorige artikel genoemd, verschijnen er de laatste tijd steeds meer lezersbrieven in de Amsterdamse krant Het Parool over het verschijnsel van de verengelsing van de Nederlandse hoofdstad en zaken die daarmee te maken hebben. Het zou een graadmeter kunnen zijn van de onvrede die onder een (hopelijk groeiend) deel van de bevolking ontstaat over dit verschijnsel. Hierbij een greep uit de wrevel:

Toestanden in restaurants

Nico Egberts beklagde zich over het toenemend aantal restaurants waar je niet meer in het Nederlands terecht kunt. Niet alleen vinden de uitbaters het vaak niet meer nodig om de spijkskaarten in onze taal beschikbaar te stellen, maar ook ontbreekt het aan Nederlandssprekend bedienend personeel.

Geef de Engelsen hun leenwoorden terug

Martje Blom komt op straat steeds meer stadgenoten tegen die niet alleen geen woord Nederlands kunnen uitbrengen, maar dat kennelijk de gewoonste zaak van de wereld vinden. Ze verontschuldigen zich er niet eens voor. Martje Blom vervolgt: "Dit fenomeen steekt ook op

andere plekken in Amsterdam de kop op. Een kek jurkje kopen in een vintagezaak? De winkeldame spreekt Engels. Een zaaltje huren in een hotel, English only. Een coffee-to-go halen in een café op de hoek, voertaal Engels." Deze mevrouw geeft de schuld mede aan de Nederlanders die dit niet-ingeburgerd zijn gedogen en meteen overschakelen op het Engels. Zij bekritiseert terecht het verschil dat gemaakt wordt tussen niet-westerse vreemdelingen die verplicht worden om onze taal te leren en de westerse inwijkelingen, die toegestaan wordt om in het Engels verder te burgeren. Ten slotte pleit Martje Blom voor het opwaarderen van het Nederlands: "Geef de Engelsen hun leenwoorden terug! Bedenk meteen een goed Nederlands woord als er weer een nieuw Engels woord verschijnt en sta alle nieuwkomers alleen vriendelijk maar stellig in het Nederlands te woord."

Steek de hand in eigen boezem

G.B. Elgar zoekt de schuld niet zo zeer bij de Engelsgebruikende vreemdelingen, maar neemt het de Amsterdammers kwalijk dat zij, zo gauw er iemand verschijnt met exotische gelaatstreken en/of een donkere huidskleur, overschakelen op (vaak tenenkrommend) Engels. Schrijver spreekt uit eigen ervaring en deelt mede, ofschoon geboren en getogen te zijn in Amsterdam, al zijn hele leven toegesproken te worden in het Engels.

Geef antwoord in een minder bekende taal!

Tony Maguire is een ler die al 42 jaar in Amsterdam woont. Hij heeft goed Nederlands geleerd, maar wordt nog dagelijks vanwege zijn accent in het Engels aangesproken. Toen hij nog niet zo lang in de stad woonde, moest hij "vechten" om Nederlands te kunnen spreken. Al hij iets in een winkel wilde kopen en naar de prijs vroeg, kreeg hij bijvoorbeeld te horen: "Two forty-five, anything else?" Om moedeloos van te worden. Tony Maguire heeft er nu iets op bedacht. Wanneer hij in het Engels antwoord krijgt op een in het Nederlands gestelde vraag, zegt hij iets in het Ierse Keltisch. Daar hebben de winkelbediendes niet van terug en dat helpt. Het gesprek gaat dan verder in het Nederlands.

Nooit Emsterdam

Eduard Hattuma ergert zich eraan dat Amsterdammers zelfs de naam van hun stad in het Engels uitspreken, dus als Emsterdam. Hij raadt aan, ook tegenover Engelstaligen, deze naam gewoon in het Nederlands uit te spreken.

Okee

Margo de Ket, ten slotte, stoort zich aan slecht vertaalde Engelse uitdrukkingen. Zij hoort vaak in cafés en restaurants: "Ben je okee?" Bedoeld wordt daarmee: Is alles naar wens? Ook dikwijls zegt men dat men stappen "maakt" inplaats van doet of neemt. Verder "maakt" men ook beslissingen. Dat moet natuurlijk zijn: Men neemt beslissingen. Hoe moeten vreemdelingen nu goed Nederlands leren als veel Amsterdammers zulke verbasterde taal gebruiken, vraagt zij zich af.

Naschrift: Taalverdediging is zeer ingenomen met deze kritiek uit het volk. Indien u in uw krant of tijdschrift ook zulke kritische brieven leest, zend ze dan alstublieft naar onze redactie.

Berigte uit die Suide

De vaste rubriek van onze voorzitter en Zuidelijk Afrika deskundige Marcel Bas

“Dood aan de blanken!”

Optocht van Malema's partij Economische Vrijheids Vechters

Lezers van deze nieuwsbrief hebben de afgelopen decennia kunnen volgen hoe de Zuid-Afrikaanse overheid de Afrikaanse taal successievelijk vanuit het openbare leven naar de privésfeer heeft verdrongen. De laatste jaren richten besluitnemers hun pijlen echter ook direct op de sprekers van die taal. Met name de Afrikaners krijgen om hun blanke huidskleur in toenemende mate te maken met uitsluiting, stigmatisering en zelfs fysieke aanvallen. Het wordt allengs duidelijk dat de oude veldtocht tegen de Afrikaanse taal de aanloop was naar een veldtocht tegen haar blanke sprekers.

Zondebok

Het multiraciale Zuid-Afrika glijdt af naar een politieke, sociale en economische chaos. De door corruptie verzwakte regeringspartij ANC is er niet in geslaagd de onrealistische belofte de sociaaleconomische ongelijkheid op te heffen, waar te maken. Om de aandacht van het eigen falen af te leiden en de zwarte meerderheid gunstiger te stemmen, benadrukt het ANC dat de blanken de schuld zijn van dit falen. Zij werden immers door het apartheidsregime bevoordeeld, waardoor zij er – 27 jaar na afschaffing ervan – verhoudingsgewijs nog steeds comfortabeler bij zitten dan zwarten. Bovendien werd apartheid door de

blanken gesteund, dus ongeacht of je als blanke voor of na de apartheid geboren was: je hebt iets goed te maken. Aldus werd in dit Afrikaanse land de blanke huidskleur tot stigma.

Er speelt meer: volgens de Zuid-Afrikaanse politiek analist R.W. Johnson mag het ANC niet falen. Gezichtsverlies voor het ANC is namelijk gezichtsverlies voor het nieuwe Zuid-Afrika: het van de blanken bevrijde land waar de wereld zoveel van had verwacht. De grootste blamage vond plaats in maart 2017, toen de ANC-regering niet in staat bleek de lang gevreesde afwaardering van de economie, naar een 'rommelstatus', af te wenden. Zwarte intellectuelen hebben herhaaldelijk gezegd dat zo'n afwaardering een enorme symbolische nederlaag voor het zwarte ras zou betekenen. Zij waarschuwen al jaren ervoor dat de blanken na een economische ineenstorting lachend zullen uitroepen 'zie je wel dat ze het niet kunnen' – en daarin gelijk zouden hebben. Volgens Johnson voelt het zwarte ANC-electoraat zich dan ook toenemend vernederd door het ANC. Als laatste redmiddel past de partij – inzonderheid president Zuma – etnische mobilisatie toe door het in wezen voor de volgende keuze te stellen: stemt u op ons, dan gelooft u in zwart succes; stemt u niet op ons, dan stemt u voor de blanken.

Of de blanke minderheid zal lachen of gelijk zal krijgen is dan niet meer van belang, want als het land ten onder gaat, dan graag mét de blanken, zo analyseert Johnson de gedachtegang.

Na cultuur komt ras

Anno 2017 blijkt dat het uitwissen van de Afrikaanse taal en de Afrikanercultuur en -geschiedenis een onderdeel is van een rassenkwestie. Daarvan getuigen vele recente ontwikkelingen in de samenleving. Neem nu de universiteiten: hoewel die volledig verengelt zijn, worden daar 'blanke symbolen' vernietigd. Tijdens uit de hand gelopen demonstraties van de #FeesMustFall-beweging verbranden studenten ingelijste historische foto's van Afrikanerprofessoren, terwijl ze 'whiteness is burning!' roepen. Bij wijze van wat zij 'dekolonisatie' noemen, bekladden en vernielden zij Afrikanerstandbeelden, maar ook standbeelden van Britse historische figuren zoals Cecil John Rhodes. Er klinken zelfs oproepen tot het inruilen van de 'blanke' en eurocentrische wetenschappelijke methode voor meer inheems-Afrikaanse kennisvergaring (men denke aan mondelinge overleveringen en de ervaringen van traditionele genezers).

De polarisatie krijgt steeds persoonlijker trekken: het is al enkele keren voorgekomen dat Afrikanerstudenten zich rondom standbeelden van Afrikanerdichters moesten verzamelen, of er de wacht moesten houden, om deze te behoeden voor vernieling door een menigte boze studenten. De laatste tijd worden op universiteitssportvelden Afrikanerstudenten door zwarte studenten geïntimideerd en wordt tijdens menig dispuut Afrikaners de mond gesnoerd omdat men, gezien hun blanke huidskleur, geen prijs stelt op hun mening. Een zorgwekkende situatie, want het is in een dergelijk klimaat en met zulke opvattingen dat 's lands toekomstige generatie besluitnemers haar vorming ontvangt.

Ook buiten de universiteiten wordt blanken de mond gesnoerd. In maart 2017, tijdens het Nationaal Onderwijsforum (NECF), werd de Afrikanerbürgerrechtenbeweging *Afriforum* door studenten het zwijgen opgelegd omdat 'blanken niet mo-

gen spreken', waarna ze 'één boer, één kogel' riepen en het ANC-lied *Kill the Boer* aanhieven. Daar komt bij dat het vele zwarten een doorn in het oog is dat 80% van de bevolking zwart is, terwijl 70% van de universiteiten nog steeds uit blanken bestaat. Het uitwissen van het Afrikaans aan de universiteiten en de instelling van rassenquota (waarbij blanken met gelijke geschiktheid bij voorbaat minder dan zwarten kans maken op studiebeurzen en -inschrijvingen) hebben deze ongelijke cijfers dus niet rechtgetrokken.

Na hun opleiding krijgen de Afrikaners daarenboven te maken met actieve achterstelling op sociaaleconomisch gebied: in het kader van prozwarte discriminatie worden Afrikaners gelijke kansen op de arbeidsmarkt ontzegd. Zo moet een werkgever voor elke 8 zwarte werknemers 2 kleurlingen, 2 blanken en 1 Indiër in dienst nemen. Inmiddels leven er van de 4,5 miljoen blanken dan ook 42.000 in bittere armoede: zij zijn meestal Afrikaners. Zij verloren, bijvoorbeeld, ooit hun baan en werden wegens het rassenquotasysteem van de arbeidsmarkt geweerd. Hun lot heeft bij het ANC, op z'n zachtst gezegd, geen prioriteit.

Haatzaaien en oproepen tot genocide

In de politiek leidt de combinatie van sociaaleconomisch onbehagen en rasdenken tot een zeer gevaarlijke cocktail. Aangejaagd door de groeiende populistische partij *Economic Freedom Fighters* ('We roepen niet op tot het afslachten van blanken. Nog niet.', aldus partijleider Julius Malema in november 2016) laten sommige ANC-politici zich bedenkelijke uitspraken ontvallen. Zo riep de viceminister voor Hoger Onderwijs, Mduzisi Manana, in maart 2017 tijdens een debat over *plaasmoorde* (moorden op blanke boeren): 'Begraaf ze levend!'. Een maand eerder werd bekend dat Vuyisa Forplay, een gemeentefunctionaris in Oudtshoorn, 'diversiteits-

Julius Manela, extreme blankenhater

managementadvies' moest inwinnen, als 'straf' voor zijn uitspraak 'ik bid tot mijn voorouders dat ik de tongen van blanken met een kapmes eruit mag snijden', en dat hij zou genieten van hun 'smeekbeden om vergiffenis'. Diezelfde

maand merkte de viceminister van Staatsdienst Ayanda Dlodlo op dat boerderijen van blanken op 'gestolen' grond staan. Activisten voelen zich gesterkt door deze normalisering van onderbuikgevoelens: naar aanleiding van de in januari 2017 door vuur en wind razendsnel in de as gelegde woningen en hotels in de West-Kaap, opperde de woordvoerder van de militante *Black First Land First*-beweging dat wind en vuur godgegeven elementen zijn en dat God nu rechtvaardig voor zwarten is: 'zwarte god kan knechten in Kaapstad gebruiken: wind + lucifers + blanke boerderijen', zo besloot hij laconiek. Hier raken we aan de kern van een groot politiek-maatschappelijk probleem. Er zijn ongeveer 40.000-45.000 blanke boeren – meest Afrikaners – die al generatieslang 's lands voedselvoorziening voor hun rekening nemen, en die honderdduizenden zwarten werk bezorgen. Het boerenleven vormt de essentie van de Afrikanerziel. Het ANC wil echter grondbezit ook onder zwarten bevorderen, en koopt Afrikanerboeren uit. Dit proces gaat zwarte activisten te langzaam. Zuma wil nu wetswijzigingen doorvoeren om landonteigening zonder compensatie mogelijk te maken. Ondertussen stijgt het aantal *plaasmoorde*: sinds de afschaffing van apartheid zijn er bijna 2.000 blanke boeren vermoord en hebben er meer dan 3.500 aanvallen op erven plaatsgevonden. Begin april werd een Nederlander het slachtoffer van een *plaasmoord*. Sinds 2011, met het manifeste worden van het antiblanke klimaat, is het aantal *plaasmoorde* sterk toegenomen. Een piek vormden de eerste zes weken van 2017, dus kort nadat het ANC zich steeds polariserender over blanke boeren begon uit te laten: toen werden er 30 *plaasmoorde* gepleegd! De moorden gaan gepaard met buitensporig geweld en martelingen terwijl daders vaak geen waardevolle bezittingen meenemen. Er zit dus meer achter dan roof.

Gregory Stanton, hoogleraar Genocidestudies en voorzitter van de NGO *Genocide Watch*, heeft een model ontworpen dat de escalatie die aan genocide voorafgaat, inzichtelijk maakt. Hij onderscheidt acht stadia. Volgens hem bevindt Zuid-Afrika zich momenteel in het zesde stadium: 'voorbereiding' van volkerenmoord op de Afrikaners. Dit betekent dus dat de Afrikaners de volgende vijf stadia reeds doorlopen hebben: 'classificatie en verdeling van de etnische groepen', 'een of meerdere etnische groepen worden aangewezen als doelwit', 'ontmenselijking van de slachtoffergroep', 'organiseren van gewapende milities' en 'polarisering'. Bij voltrekking van de volkerenmoord worden de stadia zeven en acht doorlopen: 'uitvoering van de genocide' en 'ontkenning'.

Twee maten

In dit klimaat laten ook blanken van zich horen. Zo noemde in januari 2016 de makelaar Penny Sparrow de mensenmassa's, die ieder jaar op 1 januari de stranden op vol afval achterlaten, 'apen'. Media en commentatoren vielen over haar heen; Sparrow verloor haar baan en verviel, mede door de te betalen boete van R15.000, in armoede. Topbankier Chris Hart kwetterde drie dagen later: "Meer dan 25 jaar na de afschaffing van apartheid groeit het aantal slachtoffers, alsook het gevoel overal recht op te hebben én de haat jegens minderheden...". Hij werd geschorst en diende later zijn ontslag in.

Sindsdien plaatst men opmerkingen van blanken nog meer onder een vergrootglas: nadat de blanke Helen Zille, politica van de liberale oppositiepartij DA, tot haar vreugde opmerkte dat de bibliotheken van Khayelitsa goed bezocht werden, werd ze van racisme beticht omdat ze daarmee zou impliceren dat zwarten tot haar verbazing boeken lazen. Als haar partijleider Mmusi Maimane de opmerking zou hebben gemaakt, had er geen haan naar gekraaid. Deze selectieve

Amanda pak Rhoda

Beeld

netwerk24.com

Woensdag 15 Februarie 2017 R10,50

Steve
sê nêe vir
kuier by
Trump
bl. 6

Bloedige Februarie: 11 plaasmoorde in halwe maand

Louis Smuts

Belinda Smuts, wat in die gru-aanval vermoor is, en haar dogter, Cherize.

'n Lid van die polisie se forensiese eenheid op die plaas in die Balfour-distrik waar vier familieledede vermoor is.

KINDERS VERLOOR PA, MA, OUPA ÉN OUMA

4 op plaas afgemaai

13 dae van geweld: Hier is die slagoffers

1 Februarie: Trevor Rees (76) word in die Underberg-gebied in KwaZulu-Natal aangeval en gemartel. Hy is drie dae later dood.

2 Februarie: Nicholaas Harmse sterf in 'n hoewe-aanval in Kameldrift-Wes buite Pretoria.

2 Februarie: 'n Man sterf in nog 'n hoewe-aanval buite Pretoria.

3 Februarie: Danie Killan word op Leeupoort buite Bela-Bela (Warmbad) vermoor.

6 Februarie: Pieter Hendrik Pleterse word op 'n plaas buite Lephalele (Ellisras) vermoor. Hy is met 'n moersleutel oor die kop geslaan. 'n Deel van een van sy ore is afgesny.

8 Februarie: Niels Erichsen word op 'n hoewe buite Rustenburg aangeval. Hy is dae later dood.

13 Februarie: Vier lede van die Smuts-familie word buite Balfour, Mpumalanga, doodgeskiet.

13 Februarie: Ryno Janse van Rensburg word op 'n hoewe buite Bela-Bela vermoor.

verontwaardiging beteken nie dat swarte racistiese opmerkinge (altijd) onbestraft bly: een regeringsfunksionaris, Velaphi Khumalo, riep dieselfde maand op Facebook swartte op om 'met blanken hetzelfde te doen as wat Hitler deed met die joden'. Hij werd tijdelijk geschorst, maar met behoud van salaris, en de zaak werd afgedaan met een 'laatste waarschuwing'. Het raciale vergrootglas en de strafmaat die blanken ten deel valt gelden minder voor zwarte overtreders, vooral als die zich door invloedrijke politieke vrienden gegunsteund weten.

Aderlating

Ondanks de inzet van antiblank populisme verliest het ANC populariteit. Dit komt grotendeels door het wanbeleid en de corruptie van het ANC zelf – met president Zuma voorop. De massa gefrustreerde swarte burgers groeit met de dag, maar de politiek blijft de rassenkaart trekken, ten koste van de blanken. Het ANC dreigt geheel in ongenade te vallen maar wat krijgt de Afrikaner ervoor terug? Julius Malema? Een verdere escalatie dreigt, met de Afrikaanstalige Afrikaners als speelbal van deze groeiende onmin tussen politiek en bevolking.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat vele honderdduizenden draagkrachtige Afrikaners hun land reeds ontvlucht zijn. De verarmde en/of laaggeschoolde Afrikaners hebben echter geen geld om te vertrekken. Zij zitten vast, tussen rassenquota en overleving. Een oplossing lijkt niet in zicht: sommige organisaties, zoals de Nederlandse NGO *Nederlands Centrum voor Diaspora*, roepen op tot migratie naar Nederland, de Orania Beweging roept op tot migratie naar Orania, Solidariteit creëert voor Afrikaners op ingenieuze wijze een staat binnen de staat, anderen proberen zich zoveel mogelijk Zuid-Afrikaans te voelen en niet op te vallen, en vele duizenden trekken naar Engelstalige landen waar zij snel verengelsen.

Verengelsing en massa-emigratie betekenen een culturele en getalsmatige aderlating voor de Afrikanergemeenschap. Maar kan men het deze mensen kwalijk nemen dat ze hun volks- en taalverbanden verlaten? Gesteld voor een dusdanig existentiële bedreiging, waarbij de marginalisering van taal en cultuur van weleer verbleekt, is er geen tijd te verliezen.

Professor “Steenkolenengels”

Mocht de Vlaamse collegezalen nog niet in, maar doet dat stiekem toch

In Nederland hebben de universiteiten hun landstaal grotendeels begraven. Veel Vlamingen, die hard gestreden hebben voor onderwijs in de eigen taal, zouden het schokkend vinden, want 70% van de universitaire opleidingen in Nederland is geheel Engelstalig. Hetgeen nog niet betekent dat de resterende 30% niet te lijden heeft onder de verengelsing. Universiteiten werven agressief studenten aan in het buitenland met de aanbeveling dat ze vooral geen Nederlands moeten leren.

Uitwisselingsstudenten

De verengelsing gaat echter niet voorbij aan de Vlaamse universiteiten. Daar zijn verschillende oorzaken voor. Ten eerste wil men meedoen met de Nederlanders. Maar belangrijker zijn de Europese uitwisselingsprogramma's. Daar, waar de Nederlandse universiteiten zich geen zorgen hoeven te maken over het ontbreken van kennis van het Nederlands bij de anderstalige studenten, moeten de Vlaamse universiteiten hun uitgewisselde studenten eerst Nederlands laten leren, voordat zij colleges kunnen bijwonen.

Campagne voor het Engels

Hoewel er binnen de Vlaamse academische gemeenschap steun is voor het gebruik van het Nederlands, zijn er ook die de Vlaamse taalregels maar niets vinden en het liefst zo snel mogelijk van de verplichting om Nederlands te leren, af willen. Een van hen is prof. Anne de Paepe, rector magnificus van de Universiteit Gent. Zij begon in 2014 een campagne om het Engels op de Vlaamse universiteiten in te voeren.

Vlaamse Onderwijsraad

Nu weten universitaires als De Paepe maar al te goed dat dit een heel gevoelige kwestie is, want Nederlandstalig onderwijs is iets waar in Vlaanderen hard voor gestreden is. Uitgerkend de U-Gent was in 1930 de eerste universiteit die het Nederlands als lestaal invoerde en heeft zodoende nog altijd een belangrijke voorbeeldfunctie. Daarom werd de Vlaamse Onderwijsraad ingeschakeld, die "advies over een internationaliseringsstrategie voor het Vlaamse hoger onderwijs" uitbracht om zo bij de politiek te bepleiten de taalregels te versoepelen. In dat rapport wordt lovend gesproken over de "succesvolle" internationalisering in Nederland en Finland.

“Bekrompen” taalregels

Om de politiek verder te bewerken werd de Vlaamse rector-magnificus Luc de Soete van de geheel verengelse Universiteit Maastricht erbij gehaald. Die hield warme pleidooien om aan te tonen hoe bekrompen de taalregels in Vlaanderen waren. Om de politiek te paaien durfde men zelfs met een pinokkioneus te beweren dat men het Nederlandse voorbeeld niet wilde volgen en daarentegen het Nederlandstalige onderwijs in stand wilde houden.

Verzet N-VA

Na twee jaar campagnevoeren heeft de Vlaamse politiek nu gesproken: De regels worden niet aangepast. De

onderwijswoordvoerder van de N-VA in het Vlaams Parlement, Koen Daniëls, maakte daarbij gebruik van het advies van de Vlaamse Onderwijsraad. Om het argument dat men het Nederlandse voorbeeld niet wilde volgen te staven, waren in het advies cijfers opgenomen, waaruit bleek dat het nog wel meeviel met de hoeveelheid Engelstalige colleges. Deze cijfers zaten ruim onder de wettelijke maxima, zodat volgens Daniëls de aanpassing van de wet geheel onnodig was. De overheid komt de universiteiten op één puntje tegemoet: docenten mogen iets meer de tijd nemen om goed Nederlands te leren spreken. Daarmee lijkt Vlaanderen een algehele verengelsing, zoals in Nederland, voorlopig bespaard te blijven. Dat wil echter niet zeggen dat er geen verengelsing in de Vlaamse collegezalen plaats zal vinden. Deze is namelijk al in volle gang!

Nederlandstalige spookopleidingen

Volgens 'Het Nieuwsblad' bedriegt men in Gent en Leuven de boel: in Vlaanderen zijn Engelstalige opleidingen niet verboden, als studenten maar een keus hebben. Volgens 'Het Nieuwsblad' worden er daarom Nederlandstalige spookopleidingen opgezet, waar je geen colleges voor kunt volgen en volledig op zelfstudie bent aangewezen. Voor de Engelstalige opleiding worden natuurlijk wél colleges gegeven, zodat de Nederlandstalige studenten dan maar gewoon dáár voor kiezen.

Voorbeelden uit de praktijk

Bij een aanbesteding van de KU Leuven stond in de administratieve voorschriften dat alle communicatie in het Nederlands diende plaats te vinden. Echter, in strijd met de eigen taaleis was een groot deel van de aanbesteding in het Engels gesteld. Op een informatiebijeenkomst over deze aanbesteding, bleek de voertaal Engels te zijn. Toen iemand vroeg om verduidelijking van een deel van de tekst van de aanbesteding, werd zijn vraag door de voorzitter van de universiteit in het Engels vertaald en in die taal beantwoord.

WEN JOE DOE NOT
SPIEK ENGLIES,
JOE AAR NOT WELKUM
AT DIS STOEDIE

“Going English” wie betaalt de rekening?

Op 7 maart werd in de hoorzaal van de Universiteit van Gent een symposium gehouden over de gevolgen van het geven van (hoger) onderwijs in de Engelse taal. Het symposium werd mede georganiseerd door Beter Onderwijs Nederland (BON). Ons kaderlid Simon Smits zat op de eerste rang om verslag te kunnen doen voor deze Nieuwsbrief. Hieronder volgt zijn verslag:

De inleiding

De inleiding werd gehouden door Ad Verbrugge, oprichter en voorzitter van de vereniging Beter Onderwijs Nederland, cultuurfilosoof aan de Universiteit Amsterdam. Hij zei dat hij in Terneuzen was geboren en daarom in zijn jeugd Gent leerde kennen. Hij had ook gestudeerd in Leuven en laatstelijk in Amsterdam. Hij zei dat in Nederland 75% van de examens voor "Master" in het Engels wordt gehouden. De inleider wees erop dat door de globalisering en de overheersing van het Engels, zorg voor het behoud van de eigen cultuur ontstaat. We moesten zorg hebben voor de eigen cultuur. Tegenwoordig – zo zei hij – is de wetenschap in de context van de economie gaan functioneren. Universiteiten streven vanwege de financiën ernaar zoveel mogelijk studenten aan te trekken. Hij zei dat hij niet per se tegen het gebruik van de Engelse taal was, maar dat men de eigen taal moest blijven voeren. Door het onderwijs in een vreemde taal, met name het Engels, onthoudt men dingen aan de studenten en daar had hij grote bezwaren tegen. Men verliest het "lokale" uit het oog.

Forumgesprek

Daarna volgde een forumgesprek, met als deelnemers: Ann Buysse, Koen De Bosschere, Zoë Van Damme, Guido Van Huylenbroeck, Jan Hautekiet, Luc Taerwe en Hendrik Vos. Enkele uitspraken en meningen van de "forumleden": Alleen in het Nederlands in het hoger onderwijs (Zoë Van Damme). Volgens Luc Taerwe mag men beperkt Engels gebruiken vanwege internationale ontmoetingen/uitwisselingen. Ann Buysse vroeg zich af waarom internationalisering eigenlijk nodig is. Hendrik Vos stelde dat men zich in de eigen, Nederlandse taal altijd beter zal kunnen uitdrukken. Over het verschijnsel van buitenlandse studenten hier en het gebruik daarvoor van het Engels zei de heer Verbrugge: "Leer Nederlands als je hier (voor langere tijd) wilt studeren."

Inspraak toehoorders

Na een korte onderbreking volgde de mogelijkheid tot inspraak van de toehoorders. Een mevrouw vroeg hoe het gesteld is met de beheersing van het Nederlands door jongeren. De heer Verbrugge antwoordde dat men over het algemeen het Nederlands niet voldoende beheerst; dit wel in het kader van universitair onderwijs. Een spreker wees erop dat in het verleden in Vlaanderen een kardinaal de uitspraak deed dat de Nederlandse taal niet geschikt was voor universitair onderwijs. Hij had ongelijk, want, zo voegde de spreker eraan toe: "Tegenwoordig wordt aan een honderdtal universiteiten de Nederlandse taal onderwezen."

Demonstratieve bijeenkomst in 1923 voor invoering van het Nederlands op de Universiteit van Gent

COMMISSIE TER VERVLAAMSCHING DER GENTSCHER HOOGESCHOOL

GROOTE MEETING

op Zondag 21 Mei ast. te 10 1/2 uur
in het RUBENSPALEIS,
CARNOTSTRAAT, ANTWERPEN

— — — — —

SPREKERS :

M. **AUGUST VERMEYLEN**, Senator,
Hoogleraar aan de Brusselsche Universiteit

M. **FRANS DAELS**, Hoogleraar aan de Gentsche Universiteit

M. **J. VERCOULLIE**, Hoogleraar aan de Gentsche Universiteit

M. **A. CARNOY**, Senator, Hoogleraar aan de Leuvensche Universiteit

DIT IS DE MEETING!
Vlamingen, onze strijd moet leiden naar de zegepraal!
GENT OF NIETS! — Maar... het moet!
Vlamingen, allen naar het RUBENSPALEIS!!

HET BESTUUR DER COMMISSIE :

VLAMINGEN
vereenigt U rondom de Commissie
ter **VERVLAAMSCHING!**

Prof. AUG. VERMEYLEN, Voorzitter
Prof. VERCOULLIE
Prof. FRANS DAELS
Senator ALB. DE SWARTE
Adv. NIKO GUNZBURG
Substituut J. OPDEBERK

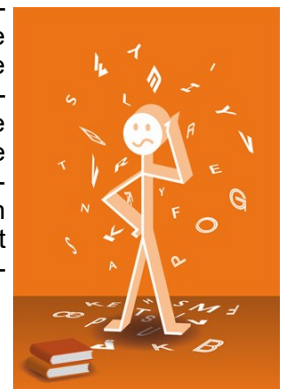
Ondervoorzitters
Secretarissen

Waar blijven nu de protestbijeenkomsten tegen de vervanging van het Nederlands door het Engels?

Ongeletterdheid onder de jeugd

De Stichting Lezen en Schrijven kwam op 21 maart naar buiten met een zeer verontrustend bericht. Uit een recent gehouden onderzoek van deze stichting is gebleken dat een aanzienlijk deel van de Nederlandse basisscholieren volkomen tekortschiet wat betreft de lees- en schrijfvaardigheid. Ook veel vmbo-scholieren presteren wat dat betreft ver onder de maat. Deze vaardigheden blijken bovendien in sneltreinvaart achteruit te gaan. Dat verbaast Taalverdediging niet. Op de scholen wordt een steeds groter deel van de lestijd besteed aan Engels. Niet alleen aan deze vreemde taal als schoolvak, maar ook als taal waarin les wordt gegeven bij andere vakken. Daardoor wordt de woordenschat die bij deze vakken hoort niet meer doorgegeven en verarmt onze taal zienderogen. Bovendien neemt het aantal uren waarin in het Nederlands les gegeven wordt daarmee af, met een daling van de lees- en schrijfvaardigheid als gevolg. Om deze euvelen te bestrijden dient alle beschikbare lestijd te worden besteed aan het verbeteren van de Nederlandse taalkennis onder de scholieren. Voor dwaze experimenten zoals het lesgeven in een vreemde taal is daarom volstrekt geen plaats! Voor verdere inlichtingen zie:

www.stichtinglezenenschrijven.nl

Taalunie en taalbeleid

Ons kaderlid Cees van Gils uit Baarle-Nassau ontdekte op de webstek van de Nederlandse Taal Unie (NTU) een aantal verwijzingen naar organisaties in het Nederlands taalgebied met een Engelstalige naam. Ook werd op deze webstek gebruik gemaakt van Engelstalige begrippen. Hij schreef aan de NTU:

“Waar bent u als Taalunie mee bezig als u onvertaald koppen hanteert of overneemt zoals: ‘language industrial awards’, ‘longlist’ en ‘Write Now’? Ik heb hier met pijn in het hart kennis van genomen.”

Namens de NTU schreef de heer Kevin De Coninck het volgende antwoord:

“De ‘Language Industry Awards’ uit Vlaanderen en ‘Write Now!’ uit Nederland zijn lovenswaardige projecten die van de Taalunie aandacht verdienen, met name omdat het waarderen van initiatieven van de taalindustrie en het bevorderen van het schrijftalent van jongeren ook het gebruik van het Nederlands binnen onze samenlevingen aantoonbaar ten goede komt. Dat de projectverantwoordelijken ervoor hebben gekozen Engelse namen te hanteren, kan op zich worden betreurd, maar het is niet aan de Taalunie om die in haar communicatie eigengereid te veranderen of de projecten omwille hiervan als geheel te negeren. In het laatste geval zouden we het kind met het badwater weggoien en daar wordt het Nederlands ook niet beter van. De keuze om in onze eigen berichtgeving termen als ‘longlist’ en ‘shortlist’ over te nemen, heeft met name te maken met het vaste gebruik ervan door zowat alle literaire prijzen in Nederland en Vlaanderen. Daardoor is de context voor de lezer meteen herkenbaar. Met voorgestelde alternatieven als ‘topl lijst’ en ‘toplijst’ en ‘voorselectie’ en ‘eindselectie’, is dat niet zomaar het geval. De Taalunie is dus niet ongenueanceerd tegen het gebruik van Engelse namen of leenwoorden gekant, maar kiest er in haar eigen naam- en berichtgeving wel zoveel mogelijk voor, bestaande Nederlandse woorden te gebruiken. U zou ons bijvoorbeeld terecht kunnen aanspreken op het gebruik van een woord als ‘stakeholders’ wanneer we het over onze eigen ‘belanghebbenden’ willen hebben.”

Onze kritische redacteur Jan Heitmeier diende daarop de heer De Coninck van repliek:

“Ik zou willen stellen dat het gaat om geloofwaardigheid. De buitenwereld begrijpt dit niet. Je bent als Taalunie niet geloofwaardig als je met dit soort Engelstalig genaamde instellingen in zee gaat, ook al verichten deze instellingen nuttig werk. Het zou niet misstaan indien de Taalunie met vertalingen zou komen. Daardoor worden de betreffende instellingen terechtgewezen. Dat zal de leiding van zo'n instelling aanzetten na te denken over haar taalkeuze. Het lijkt me dat de Taalunie een voortrekkersrol dient te vervullen en leiding moet geven aan de taalontwikkeling. De Taalunie zou niet achter iedereen aan moeten lopen. Er bestaan goede Nederlandse woorden voor ‘shortlist’ en ‘longlist’. Ik denk dan aan ‘nominatie’ en ‘groslijst’. Er is geen enkele geldige reden om deze woorden te vervangen. Veel gebruikers van de Nederlandse taal zijn niet op de hoogte van de betekenis van al die Engelse woorden en worden in feite buitengesloten van

deelname aan gesprekken. Dat is niet goed. Onze taal is van ons allemaal en dient om met elkaar te kunnen communiceren. Door degenen die geen of weinig Engels kennen te benadelen, benadelen we eigenlijk de hele samenleving. Bovendien zijn velen die wel Engels kennen niet gediend van het onnodig gebruik van vreemde woorden. Beide groepen voelen zich dikwijls door de Taalunie in de steek gelaten. Soortgelijke organisaties als de Taalunie, in bijvoorbeeld het Franse en het Spaanse taalgebied, zetten zich wel in voor het zuiver houden van de taal. Het is in mijn ogen wenselijk dat de Nederlandse Taalunie dat ook zou doen.”

Dat leverde het volgende antwoord van de heer De Coninck op:

“De opdracht die u voor de Taalunie voor u ziet, is ons door de betrokken overheden niet toevertrouwd. Bijgevolg kunnen wij die ook niet uitvoeren. Tegelijkertijd wens ik te beklemtonen dat de Taalunie wel degelijk zorg uitoeft over het Nederlands, ook al gebeurt dat misschien niet altijd op de manier zoals u zou willen. Indien u vindt dat onze opdracht moet veranderen, dan kunt u zich hiervoor natuurlijk altijd wenden tot de politieke verantwoordelijken die over de Taalunie gaan.”

Onze gevolgtrekking: Uit het laatste antwoord van de heer De Coninck blijkt dat het hem niet aan goede wil ontbreekt, maar dat hij zich aan handen en voeten gebonden voelt door de regeringen die de bewegingsruimte en de taakstelling van de NTU bepalen. Zijn opmerking dat we bij de politiek moeten zijn om daar verandering (ten goede) in aan te brengen is duidelijk. Taalverdediging is zich daar steeds terdege van bewust geweest en heeft al vele malen bij de diverse partijen aangedrongen om de NTU de opdracht te geven, of ten minste een volmacht, om, aangaande het bestrijden van onnodig gebruik van vreemde woorden, sturend op te treden. De traditionele Vlaamse partijen gaven telkens niet thuis of wezen dit af. De meeste Nederlandse partijen voelden er ook niet voor. Wat dat betreft is er na de Tweede Kamerverkiezing van 15 maart weinig ten goede gekeerd. Taalverdediging dringt er daarom bij de NTU op aan, de geringe speelruimte die men op dit gebied heeft, ten volle te benutten en het “per ongeluk” overschrijden van de grenzen van deze speelruimte niet te schuwen. We kunnen ons niet voorstellen dat er in Nederland of Vlaanderen een politicus zal opstaan om in het openbaar een aanbeveling van de NTU in de richting van het goed gebruik van de Nederlandse taal te veroordelen.

Dit is geen prijs, maar een “award”

Engelstalige gelukwens RUG

Wat een minachting voor onze taal: De universiteit van Groningen, excuseer, University of Groningen feliciteerde in een advertentie haar Nobelprijswinnaar Ben Feringa, alleen in het Engels ter grootte van een halve pagina in... *Science, The Journal of Bio Chemistry, The American Journal of Medicine, The Guardian of The New York Times?*

Nee, in de *Volkscrant, Trouw, de Telegraaf* en andere kranten voor de "inboorlingen" ahier... Het geeft de burger moed dat ze in de University of Groningen denken dat dit allemaal Engelstalige kranten zijn danwel dat ze denken dat deze kranten gelezen worden door Amerikanen, Engelsen, Australiërs enzovoort die allemaal gaarne een Nederlandse krant lezen om hun taalkennis op peil te houden... of worden deze kranten gelezen door Engelstaligen die de Nederlandse taal helemaal niet machtig zijn?

Ik heb er geen woorden voor: beschamend, respectloos enz...Het toppunt van minachtende miscommunicatie.

J. de Nef, Heemstede

Nederlandse studenten verdrongen

Waar verengelsing toe kan leiden bleek afgelopen februari maar weer eens. Veel media, waaronder de NOS, NRC en De Telegraaf berichtten over opleidingen met een "numerus fixus". In het verleden was dit een loting, tegenwoordig wordt naar rapportcijfers gekeken.

Aan de Erasmus-universiteit in Rotterdam bestaat een opleiding "International Business Administration (IBA)". Uw redactie heeft nog geprobeerd om uit te vinden of deze opleiding nog een Nederlandse naam heeft, maar is daar niet in geslaagd. Op deze studie is een "numerus fixus" van toepassing, er waren 2300 aanmeldingen en maar 575 studieplekken. De opleiding trekt meer buitenlandse dan Nederlandse studenten.

In de visie van Taalverdediging is er niets mis met het

toelaten van buitenlandse studenten tot de Nederlandse universiteiten. We hebben hier echter een mistoestand, waarbij Nederlandse studenten niet toegelaten worden tot een opleiding, omdat buitenlandse studenten de studieplekken in nemen. Dat kan toch nooit de bedoeling geweest zijn? De universiteiten kosten de belastingbetalers veel geld. Ze zijn er in de eerste plaats voor het opleiden van de eigen studenten en niet die van andere landen.

Wanneer de meerderheid van de studenten bij een opleiding uit vreemdelingen bestaat, kun je stellen dat er iets mis is. Dit verschijnsel kan niet los gezien worden van de taaltoestand op de universiteit. Het is niet waarschijnlijk dat de verhouding tussen de eigen studenten en die uit den vreemde zo uit evenwicht zou zijn geraakt als de opleiding Nederlandstalig zou zijn geweest.

Het totale aantal aanmeldingen voor opleidingen met een "numerus fixus" is dit jaar opgelopen tot 46.542, terwijl er maar 19.608 studieplaatsen beschikbaar zijn. Wanneer wordt de Nederlandse regering wakker?

Taal en letteren

Vanuit Antwerpen kregen we het bericht dat er een aantal nieuwe leden zijn benoemd in de Nederlandse Raad voor de Taal en Letteren. Deze raad adviseert het Comité van ministers over het beleid van de Taalunie. De nieuwe leden zijn: Els Keytsman, directeur van het interfederaal gelijkkansencentrum Unia, Marc Cosyns, huisarts en docent aan de Universiteit van Gent, Bart Vandesompele, directeur van het bedrijf Scarlet Blue, Lenny van Oeveren (programmabestuurder van ABN AMRO Bank), Massimiliano Spotti (docent en adjunct-directeur van Babylon) en Ralf Grüttemeier (hoogleraar Nederlandse letterkunde). Annette Roeters (algemeen directeur van de Raad voor de Kinderbescherming) is de nieuwe voorzitter.

Leesblindheid door Engels

Onlangs verscheen er een uitgebreid artikel over dyslexie in Het Parool van de hand van Tamara Vreeken van HOI-school.nl. Waar die letters HOI voor staan weet ik niet, maar het heeft te maken met onderwijs dat kinderen van leesblindheid moet afhelpen. Dat schijnt volgens sommigen erg toe te nemen en volgens anderen niet te bestaan. Voor het welzijn van leesblinde kinderen heeft Tamara nu opgericht de HOI-FOUNDATION. En toen wist ik plotseling wat die toenemende leesblindheid veroorzaakt: Het toenemende gebruik van overbodig Engels!

K. Ruig, Malden

Op taalsafari in Rotterdam

Ook in Rotterdam is het treurig gesteld met het Nederlands. Eind maart ging ons kaderlid de heer J. de Zwart, gewapend met zijn foto toestel op Engelse safari. Hier volgt het relaas over zijn wanhopige tocht om toch nog Nederlandstalige opschriften te ontdekken in Winkelcentrum Zuidplein in het zuiden van de stad.

Ik was nog niet eens aangekomen, of ik merkte al op dat tegenwoordig ook in de Rotterdamse metro alles tweetalig opgeroepen wordt. Natuurlijk was die tweede taal weer het Engels.

Uit de metro komend werd ik al gelijk geconfronteerd met een bord waarop stond dat ik kon gaan "shoppen". Nu heb ik ook een ander woord daarvoor geleerd van mijn ouders, namelijk "winkelen". De rest stond in het Nederlands aangeduid, dus er was nog hoop.

Eenmaal de roltrap op gelopen werd deze hoop aan gruzelementen geslagen, door een reclamebord van Vodafone. "Lets go", viel er te lezen. Nou, ik dacht het niet met deze anglofielen. Dan maar geen 50% korting.

Nou zal er af en toe best veel stof liggen met al die mensen die er zo vaak langs lopen, maar "forever sale" (sale is Frans voor vuil) daar helpt geen enkele grote schoonmaak meer tegen, want in deze winkel ligt er "voor altijd vuil."

Ook in onderstaande winkel was het zeer vuil. Het wemelde er namelijk van de "koude katten" en daar kwam kennelijk een enorme viezigheid van af. De winkel lag er wel voor 50% mee vol, volgens de aanduidingen.

Van al dat vuile stof werd ik behoorlijk dorstig. Daarom bestelde ik snel een glaasje fris bij "achterwerk".

Ik hervatte mijn Engelse safari en kwam uit bij een winkel waar je "voeten van atleten" kon kopen. Althans dat stond er in het Engels afgedrukt. Bij

zorgvuldig inspecteren bleek dat er alleen maar sportschoenen te koop waren. En dan nog van die hele ongezonde ook. "Athlete's foot" kan namelijk ook staan voor een heel vervelende voetschimmelinfectie.

En bij de Primark vond ik een hoop Engelse wartaal: namelijk iets over een "insta meisje" dat "zelfje ge-reed" moet zijn. Ook is er een "schoonheidsafstand (beauty range)" in de winkel.

Bij de M&S mode waren ze helemaal in voor krommingen, Engelse dan wel te verstaan. Ze pleitten daar voor "krommingen aan de macht. (curvepower)"

Je zou maar in een winkel terechtkomen waar ze aan "huis- en lichaamskosmetische rituelen (home and body cosmetics)" doen? Nogal duister, vindt u niet?

Een schoenenwinkel waar je 50% korting krijgt. Zouden ze binnen weten dat "outlet" ook "stopcontact" kan betekenen? Steek daar je schoen maar eens in!

Hier kunnen "opgejaagde (chasin')" "egoïsten" "rekbare broeken" met "vijf zakken" kopen.

JD puilt uit van de Engelse opschriften. Deze sportwinkel is wel de absolute kampioen wat betreft verengelsing. Jammer alleen van het foutje. Het moet namelijk "Undisputed king of traitors" (Onbetwiste koning der verraders) (van het Nederlands) zijn.

Ik maakte mij uit de voeten uit dit oerwoud van Engelse opschriften en namen en liep langs Take five, een wel heel sympathieke winkel. Je mocht namelijk vijf dingen meenemen als je voor één ding betaalt. Of zouden ze soms eerst 5 minuten pauzeren voordat ze je helpen?

Op zich heel bijzonder, zo'n winkel waar je nieuwe ogen en meer... kunt aanschaffen.

Vermoeid van de reis en van al die onzinnige Engelse opschriften zat ik weer in de Metro en dacht: "Zouden de mensen nou werkelijk weten wat het allemaal betekent?". Van voetschimmels tot aan duistere rituelen. Al die Engelstalige dikdoenerij, slaat helemaal nergens op. We moeten weer terug naar het Nederlands!

Stilte alstublieft

Onze Zeeuwse taalverdediger Simon Smits pakt, zoals de vaste lezers van onze Nieuwsbrief bekend is, geregeld de trein. Hij nestelt zich dan vaak in de stilteafdeling om daar ongestoord te lezen of een brief aan een taalvervuiler te schrijven. Op het raam van dit treingedeelte staat in drie talen dat men stil dient te zijn. Eerst in het Engels/Frans en daarna in het Nederlands. Dat is natuurlijk te gek. De spoorwegmaatschappij mag dat stiltegebod wel in vreemde talen vermelden, wat ons betreft in tientallen zelfs, maar het moet eerst in het Nederlands gesteld worden. Simon Smits beklaagde zich bij de directie van de Nederlandse Spoorwegen en op 24 januari kwam het antwoord binnen:

Antwoord Nederlandse Spoorwegen

"Via deze weg wil ik reageren op uw brief van 30 november 2016. Allereerst wil ik mij verontschuldigen voor de late beantwoording. In uw brief draagt u een aantal punten aan over het interieur en de vormgeving van ons materieel. Graag ga ik hierop in. U vindt dat op de stiltecoupés het woord 'Stilte' vóór 'Silence' moet staan. Er zijn echter geen plannen om dit aan te passen. Dit zal ik toelichten. De herkenbaarheid wordt hierdoor namelijk juist vergroot, het trekt meer de aandacht van de Nederlandse reiziger en het is voor buitenlandse reizigers direct herkenbaar."

Commentaar Taalverdediging:

Dit is nu weer eens zo'n kinderachtig smoesje van een Nederlandse bestuurder die het niet zo nauw neemt met de taalgekwetste medemens. Eigenlijk is het klinkklare onzin. Een vreemd woord zou meer de aandacht van Nederlandstaligen trekken dan een Nederlands woord. Hoe komt hij daarop? Verder zou het woord "SILENCE" voor buitenlandse reizigers direct herkenbaar zijn. Voor Engelstaligen en Franstaligen natuurlijk wel, maar er reizen ook nog allerlei andere anderstaligen met de trein. Die worden gemakshalve maar met hen over dezelfde Frans/Engelse taalkam geschoren. Daarom, beste spoorwegmeneer, vermeld het gebod eerst in grote letters in het Nederlands en daarna in tien of meer andere talen in kleine letters en "vergeet" dan voor de aardigheid eens een keer het Engelse woord. Dat zou pas opvallend zijn!

Texel is Engelstalig buitenland

Exit in plaats van uitgang

Een van onze Noord-Hollandse taalverdedigers heeft begin dit jaar een zeereis gemaakt van Den Helder naar het eiland Texel. Hij maakte die reis met de het spiksplinternieuwe vlaggenschip Texelstroom van Texels Eigen Stoomboot Onderneming (TESO). Deze veerboot is immens groot en kan wel 340 wagens tegelijk vervoeren en naast een hele lading motor-, brom-, en trapfietsen ook nog eens 1.700 personen. De boot is van alle gemakken voorzien en ziet er 22ste eeuws gestroomlijnd uit. Ofschoon de overtocht slechts 20 minuten duurde, lukte het onze taalverdediger om na te gaan of op deze schuit de taalopschriften wel van deze tijd waren. Dat bleek niet helemaal het geval te zijn. Wat betreft de opschriften die betrekking hadden op de veiligheid, had de TESO-leiding alvast maar een voorschot genomen op de kennelijk verwachte verdwijning van het Nederlands in de volgende eeuw. Ze waren namelijk alleen in het Engels! Taalverdediging schreef aan de verantwoordelijk bestuurder van de TESO, de heer Rieuwert Pol het volgende:

“Naar aanleiding van ons telefoongesprek van hedenmiddag meld ik u hierbij schriftelijk de opschriften op de nieuwe boot ‘Texelstroom’ van TESO, die, volgens de bij Taalverdediging binnengekomen klacht, uitsluitend in het Engels zouden zijn gesteld. Het zijn: ‘Exit’, ‘No emergency exit’, ‘Life jacket onder seat’, ‘Life hammer’ en ‘Life Bouy’. Het eventueel ontbreken van de Nederlandse vertaling zou in geval van nood uw Nederlandstalige reizigers in gevaar kunnen brengen.”

Het antwoord van de heer Pol van TESO, kwam na een week binnen.

“We hebben uw bericht in goede orde ontvangen en ik kan op uw vragen en opmerkingen inhoudelijk een reactie geven. We kunnen ons voorstellen dat de stichting Taalverdediging zich hard maakt voor het gebruik van de Nederlandse taal. Het is goed te weten dat het vanuit de scheepvaart niet ongewoon is om internationaal georiënteerd te zijn en dat veel wetgeving hierop gebaseerd is. Het is in bepaalde gevallen niet onredelijk en soms zelfs logisch om niet Nederlandse woorden te gebruiken welke over het algemeen door iedereen herkend worden. Het woord ‘Exit’ is hier een voorbeeld van en is een normaal gebruikt woord op plaatsen waar veel passagiers/reizigers op hetzelfde moment samenkomen. Reizigers uit alle landen herkennen dit woord en weten wat ermee bedoeld wordt. Tevens wordt het woord Exit ondersteund met een pictogram. ‘No emergency exit’ zijn verwijzingen op ons schip welke eigenlijk geen functie hebben op de plaats waar ze zijn aangebracht. Deze zullen we dan ook verwijderen. ‘Life jacket onder seat’: Op elk dek zijn passagiersinstructies aangebracht en wordt er in vier talen beschreven waar de reddingsvesten zijn. Dit lijkt ons voldoende. Op het raam is een ‘life hammer’ aangebracht zoals deze ook wel bekend zijn uit de auto-industrie. Op zich is de aanwezigheid van de hamer op het raam al voldoende

duidelijk en zal iedereen beseffen waar de hamer toe dient in geval van nood. We zullen ons beraden of we begeleidende tekst achterwege kunnen laten. Met betrekking tot de opmerking over ‘life bouy’ is een sticker aangebracht met een pictogram van een reddingsboei. Dit maakt voor alle reizigers duidelijk wat er in de kast zit of aan de railing hangt.

Dit antwoord getuigt niet bepaald van veel liefde voor onze moedertaal. De heer Pol doet een kleine toegeving, maar handhaaft het Nederlands-onvriendelijke taalbeleid grotendeels. Om te weten te komen of het weglaten op een Nederlands binnenvaartschip van Nederlandstalige mededelingen die de veiligheid aangaan wettelijk is toegestaan, wendden we ons tot de Dienst Inspectie Binnenvaart van het ministerie van Infrastructuur en Milieu in Den Haag.

Mevrouw ing. Prescilla M. van Brakel van deze dienst heeft alle wettelijke regels die betrekking zouden kunnen hebben op het onderwerp voor ons nagespeurd (waarvoor hartelijk dank). De uitkomst was echter nul. Onze taal geniet op binnenlandse veerboten geen enkele wettelijke bescherming. Werk aan de winkel dus voor de nieuwgekozen Tweede Kamer. Beste volksvertegenwoordigers: om wille van de veiligheid, leg het verplicht gebruik van het Nederlands op veerboten vast! In afwachting van wettelijke maatregelen zal Taalverdediging een open brief naar de aandeelhoudersvergadering van TESO sturen, met afschrift aan de Texelse Courant.

Ons kaderlid Johan Derks richtte zich door middel van onderstaande brief ook aan de Texelse veerbootmaatschappij.

“Ik heb kennis genomen van het vreemde gedrag van TESO om op een binnenlands varende boot, waar nauwelijks Engelsen gebruik van maken, uitsluitend Engelse aanduidingen te gebruiken. Als de pictogrammen voor Nederlandse opvarenden duidelijk zijn, waarom dan niet voor Engels-sprekenden? Zijn die te stom om ze te begrijpen? Ik denk het helemaal niet. Zou het niet beter zijn hun het gevoel te geven dat ze werkelijk ‘op vakantie’ zijn, in een ander land, met een eigen taal, waar ze misschien wel nieuwsgierig naar zijn? Het zijn toch geen ‘hufters’, die uitsluitend ‘Fish and Chips’ kennen?” Voeg er dus, juist voor de buitenlanders, Nederlandse woorden aan toe: reddingsboei, nooduitgang, reddingsvest onder uw stoel, noodhamer.”

Heinz discrimineert!

De wereldberoemde tomatenketchup van Heinz heet in Nederland "Tomato Ketchup", op z'n Engels dus. Nu zal menigeen hebben gedacht: "Heinz, dat is een Duitse naam. Die ketchup komt dus uit Duitsland. Wellicht uit Hamburg. Daar komt de hamburger ook vandaan en die twee passen goed bij elkaar". Niets is echter minder waar, Heinz is een Amerikaans product en heeft daarom een Engelse naam. Leuk is dat niet voor de liefhebbers van het rode goedge, maar dat is nu eenmaal zo, dachten we bij Taalverdediging. Je kunt het een Amerikaanse onderneming niet kwalijk nemen dat zij aan haar producten een Engelstalige naam geeft. Als ze dat over de hele wereld doet en de afnemers accepteren dat, dan is dat zo. Maar dat blijkt helemaal niet zo te zijn. Dat ontdekte een van onze taalverdedigers in het luchthavenrestaurant van Winnipeg, de hoofdstad van de Canadese provincie Manitoba. Toen hij daar een portie frieten bestelde, zette de dienstster een knijpfles Heinz Tomatenketchup op zijn tafel. En tot zijn verbazing bleek daar "Tomato Ketchup aux tomates" op te staan. In het Engels én in het Frans, de tweede taal van Canada. Dat bracht Taalverdediging tot het stellen van onderstaande vraag aan de Nederlandse vestiging van Heinz:

"Bij onze Stichting Taalverdediging komen geregeld klachten binnen van gebruikers van Heinz Tomato Ketchup. Zij betreuren het dat er op de (knijp)flessen "Tomato Ketchup" staat en geen "Tomatenketchup." Zou u ons willen mededelen waarom u voor de Nederlandstalige markt geen gebruik maakt van het Nederlandse woord voor uw product? Tevens zouden wij graag willen weten of er op de verpakking in andere landen wel gebruik gemaakt wordt van de plaatselijke taal."

Het antwoord kwam van de heer S. Menting van Heinz ketchup.

"Heinz Tomato Ketchup is zó bekend dat het niet nodig was om het te vertalen; Tomato Ketchup hoort bij Heinz. Ze zijn altijd samen alsof ze samen één merk zijn. Zoals u telefonisch al is meegedeeld, kunnen we u alleen informeren over de etiketten binnen de Nederlandse markt."

U begrijpt dat we geen genoegen namen met zo'n ontwijkend antwoord en daarom vroegen we door.

"U schrijft dat het niet nodig was om het woord "Tomato" te vertalen, omdat het merk al bekend was. Toen uw ketchup hier echter op de markt kwam, was het nog niet bekend en toch heeft Heinz meteen de Engelse naam gebruikt. Het gaat ons echter niet alleen om die bekendheid, maar ook om het tonen van respect voor de gebruikers van uw product. Het komt bij veel van onze taalgenoten vreemd over dat het wereldmerk Heinz zijn klanten in bijvoorbeeld Canada wel in de beide landstalen bedient (Tomato Ketchup aux tomates), maar die in Nederland en Vlaanderen met een etiket in de vreemde taal Engels afscheept. Zij voelen zich daardoor gediscrimineerd. Zou u op het etiket, als tegemoetkoming, niet de Nederlandse vertaling toe kunnen voegen? Dan handhaaft u uw

"wereldbekende" naam en stelt u uw Nederlandstalige gebruikers tevreden. U verkoopt ketchup en niet de Engelse taal, neem ik aan. Door taalvriendelijk met uw klanten om te gaan, zou u uw omzet kunnen verhogen!"

Heinz tomatenketchup in Canada (tweetalig)

Heinz tomatenketchup in Nederland (alleen Engels)

Engels -Trop is te veel (Ingezonden door Marc Laridon uit Brugge)

Indien we in de Nederlanden opgescheept zitten met een vervelende Engelse luis in de pels, dan is dat inderdaad de schuld van de overheid enerzijds en anderzijds de schuld van degenen die deze vreemde taal in onze samenleving willen binnensmokkelen als de grote zegen voor de mensheid. Niets is minder waar. Net zoals er producten bestaan om te ontluizen, kan iedere burger die zichzelf respecteert, meedoen aan deze ontengelsing. Er zijn vele mogelijkheden om hieraan gestalte te geven. Een eerste vereiste is uiteraard om zelf geen (onnodige) Engelse woorden te gebruiken. Nogal wat mensen laten zich bij de volgende stap toch wel rap en gemakkelijk in de luren leggen. Wanneer iemand Engelse woorden, termen of uitdrukkingen gebruikt, reageert men niet of men doet alsof, om niet de indruk te wekken en te moeten toegeven dat men die woorden niet kent of niet verstaat. Dit is voor niemand van ons een schande. Integendeel, het misprijzen van degene die jouw zijn Engels in de maag wil splitsen, dat is een schande. Laat ons daarom telkens als iemand zo'n woord gebruikt, gewoon zeggen: "Excuseer, wat bedoelt u?" of "Wat betekent dat?" of "Waar hebt u het over?" enz. Gegarandeerd dat die persoon er na een tijdje de brui aan geeft en overschakelt op fatsoenlijk Nederlands. Niemand is toch verplicht om die Engelse woorden te begripen. Zouden we, als het over geëngelste documenten gaat, die documenten dan niet terugsturen met de vraag om een verstaanbaar Nederlands document te mogen ontvangen. Men heeft het altijd over de kleine lettertjes van een contract. Welnu, als het én kleine lettertjes én Engelse woorden zijn, dan is men tweemaal beduvelde. Niets houdt daarenboven een klant tegen, om bij aankoop te zeggen, dat het jammer is van dat geëngels. Bovendien ben je altijd beter gediend en bediend in een zaak die uw taal respecteert. Er wordt tegenwoordig veel gepraat over de producten waar op de verpakking niet eens meer het Nederlands in de gebruiksaanwijzing voorkomt. Allereerst is het een Nederlandse verantwoordelijke minister die ervoor gezorgd heeft dat het Nederlands hier geschrapt werd of zoiets. Het is alleszins zo, dat in het land waar de producten geleverd en verkocht worden, omwille van verstaanbaarheid van de uitleg en om gevaren die hierdoor zouden ontstaan, te vermijden, de producent dan verplicht is ook die taal aan te brengen op de verpakking. Ik denk zelfs dat, indien op het artikel de Nederlandse taal niet voorkomt, dat product niet mag verkocht worden, want in strijd met de Europese wetgeving ter zake. Stel je voor dat leden van Taalverdediging de controletaak van de overheid hier in deze materie zouden mogen doen bij Albert Heijn/Delhaize. In België (65% van de Belgische bevolking is Vlaams en dus Nederlandstalig) is in het onderwijs in Vlaanderen Frans de eerste verplichte taal, daarna het Duits omwille van oostelijk-België. Voor het onderwijs in Wallonië is Engels de eerste verplichte taal en verhindert de Waalse regering dat Nederlands wordt onderwezen. Nederlands is een vrijekeuzevak. Dat verklaart waarom Vlamingen Frans kennen en kunnen spreken. Dat verklaart ook dat de Walen, al kennen ze (wat) Engels, met de Vlamingen, Frans willen spreken. De Walen zullen zo gebrekkig Engels tegen Vlamingen spreken, dat de Vlamingen over zullen schakelen op Frans als conversatietaal. Met dit handig truukje is hij met zijn moedertaal in een comfortabele en dus win-

nende positie. Daar Vlamingen meer en meer bewust zijn geworden dat Frans de taal is waarmee de Vlamingen in België gekoloniseerd worden en onder de knoet worden gehouden, schakelt men ook over op Engels. Hiermee heeft een Vlaming de bovenhand op de Waal met zijn "gespeeld" gebrekkig Engels. Om dezelfde reden dat Walen geen Nederlands willen leren (zie onderwijs hierboven) schakelt men, om de Vlamingen niet te bruuskieren, niet over op Frans maar op Engels. Het zal u niet verbazen dat de bovenstaande houding van de Walen ingebakken is in hun denkwijze. Bezoekt een Waal de Vlaamse kust, dan spreekt hij Frans en klaagt steen en been als hij niet onmiddellijk in het Frans bediend wordt. Gaat een Vlaming in Charleroi Nederlands spreken, dan bazuinen de Walen van de hoogste toren dat die Vlamingen toch ó zo arrogant zijn... Toemaatje: In Beneluxverband op 28.500 inwoners telt Nederland en Vlaanderen 17 miljoen + 7 miljoen = 24 miljoen inwoners, Wallonië 4 miljoen en Luxemburg 500.000 inwoners. Stel dat er een Beneluxregering zou moeten gekozen worden, dan is de logische verdeelsleutel: 17 Nederlanders, 7 Vlamingen, 4 Walen en 1 Luxemburger. Vertaald naar Waalse denknormen zou dat zijn: 1 Nederlandstalige, 1 Franstalige en 1 Duitstalige uit Luxemburg. Let wel dat die Duitstalige uit Luxemburg dan gewoon iemand is die zich bij de Franstalige zou voegen (aansluiten), zodat zij met 2 het voor het zeggen zouden hebben. Als een verdeling er voor hen zo niet uitziet, dan komt er weinig of niets terecht. Vandaar dat de Benelux om bovenvermelde reden weinig uithaalt en dit zeker in Europese omgeving. Door zeker geen Nederlands te kiezen, zijn de Walen en Franstaligen op hun wenken bediend. Laat AH/Delhaize dan maar stellen dat Nederlands evenzeer de voertaal is. Zo wordt de Walen ook eens een hak gezet, zoals zij gewoon zijn dat te doen met de Vlamingen. Velen weten niet dat met een verhouding 65VL/35WL er een verdeelsleutel van 50/50 wordt toegepast. Zo verliezen de Vlamingen 15% en krijgen de Walen 15% ten geschenke. Wanneer er federaal moet gestemd worden met tweederde meerderheid, dan hebben, de Vlamingen maar 50% en zijn ze altijd afhankelijk van de Walen om de ontbrekende procenten te bekomen. Woordenlijst: Het is lovenswaardig dat men voor al dat geëngels goede Nederlandse woorden voorop stelt. Soms vind ik het jammer dat men wat, zoals dat tegenwoordig heet, kort door de bocht gaat. Wat stand in de woordenlijst betreft, kan ik me geen oerdegelijker Vlaams woord bedenken dan dat. Dat men in Vlaanderen een STANDplaats heeft, dat men dan ook STANDhouder is, er een boekenSTAND is, dat er tijdens de oorlog mensen een onderSTAND bouwden, ... opSTAND, afSTAND, beSTAND (verstand???) ... enz. Dan hebben we ook nog STAANDER, op STAANDE voet, omSTAANDERS, verSTAANDERS, enz. Velen denken ook dat kids puur Engels is. Het mv. van kind is kinderen maar ook kinders. Door slordige uitspraak werd het ki(n)ders. Daarna werd het kiders vervormd tot kide(r)s en werd het kid(e)s ten slotte kids. Het is helemaal niet ongewoon dat letters werden en worden weggelaten. De gemeente Zwakkendamme is bij iedereen gekend als Zwakkendamme, zonder de n. Inwoners van Brugge zeggen dat ze van Bru-e zijn. Voor een buitenstaander moeilijk te begrijpen en denkt hij dat Brugge en Bru-e twee verschillende steden zijn.

Foute taal bestaat niet?

Onlangs werd er op de Universiteit van Leiden, onder voorzitterschap van Alwin Kloekhorst een symposium gehouden onder de titel: "foute taal bestaat niet". Op dit symposium kwamen allerlei taalwetenschappers aan het woord, die vergoelijkend spraken over taalfouten die tegenwoordig veel worden gemaakt. De uitkomst van de discussie was dat de Nederlandse taalregels eigenlijk te moeilijk zijn en het maken van fouten daarom voor de hand ligt.

Volgens Taalverdediging is het maken van taalfouten niet alleen een slechte zaak, maar het gaat ook om de foute intentie. Het streven moet zijn, zo weinig mogelijk fouten te maken. Wanneer taalwetenschappers het opnemen voor de foutenmakers, in plaats van voor de taalregels, voorspelt dat niet veel goeds. Het kan de opmaat vormen van het loslaten van de handhaving van de regels. Dit symposium staat niet op zichzelf. Er is spake van een tendens. Taalverdediging vermoedt dat dit niet zo zeer te maken heeft met de geringe beheersing van de taal door de laaggeletterden onder een deel van de Nederlanders (die is er immers altijd geweest) maar met het niet voldoende inburgeren door nieuwkomers. Men is bang dat laatstgenoemde groep er niet in voldoende mate in zal slagen het Nederlands te beheersen, waardoor zij buitengesloten blijven uit de reguliere maatschappij. Door het niet meer strikt handhaven van de taalregels zou dit probleem kunnen worden opgelost, vinden deze taalwetenschappers

Hieronder een nadere beschouwing van dit onderwerp door onze taalkundige, de heer Thomas Hoevers:

Of foute taal bestaat? Ja, zeker. Nederlands is niet een bijster moeilijke taal, maar wel nogal lastig, met name met de werkwoordsvormen en -tijden. Die zijn lang niet altijd mondeling van elkaar te onderscheiden, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Duits en Deens. Voorbeeld: het werkwoord "melden". Duits: ich melde, du meldest, er meldet, wir melden, ihr meldet, sie melden; ich meldete, du meldetest, er meldete, wir meldeten, ihr meldetet, sie meldeten. Gemeldet. Deens: jeg, du, han, vi, I, de melder; meldede (er zijn geen persoonsvormen); deelwoord: melded. Maar Nederlands: ik meld, jij meldt, hij meldt, wij, jullie, zij melden; ik, je, hij meldde, wij, jullie, zij meldden. Gemeld.

In het Duits en Deens kun je de vormen en tijden dus gewoon volgens de uitspraak opschrijven. In het Nederlands gaat dat niet. Je moet de grammatica kennen. Dat vergt taalgevoel, en dat heeft niet iedereen. Het moet wel zo geschreven blijven, om de schrijftaal te doen bijspringen waar de spreektaal aan duidelijkheid tekortschiet. Velen hebben daar moeite mee, vandaar fouten als: dat was wel te verwachtte, ik heb geantwoordt, ik vondt het leuk. Fouten in de taal zelf betreffen verkeerde woordkeuzen, als: hun komen op bezoek; hulp aan zij die slecht ter been zijn. Dat is zwabbertaal! Het kan alleen worden bestreden door op school de persoonlijke en bezittelijke voornaamwoorden bij rijtjes intensief te leren, zoals ook de tafels van vermenigvuldiging. Het woord "hen" is eigenlijk alleen in de schrijftaal gebruikelijk. Mondeling bestaat er een voorkeur voor "hun" (dat is voor hun bestemd). Of: degenen (dat is voor degenen die hun plicht doen).

Met de woordgeslachten valt het wel mee. Duits heeft niet minder dan zes bepaalde lidwoorden, Nederlands maar twee: de en het. Het juiste gebruik wordt ons van klein kind af met de paplepel ingegoten; niemand zal zich vergissen en de kind, de huis, het brug, het rivier zeggen. Hoogstens bij minder alledaagse woorden kan men nog wel eens een fout maken. De betrekkelijke en persoonlijke voornaamwoorden vormen geen probleem: een meisje dat (niet die) zoiets doet, deugt niet. Dat moet ze (niet het) niet meer doen. Enige vrijheid is bij de persoonlijke wel mogelijk: Dat konijn zal niet lang meer leven. Ze gaan hem (niet het) slachten.

Het Nederlands kent variaties. In Brabant wordt enigszins anders gesproken dan in Groningen. Maar op radio en televisie worden de nieuwsberichten in standaardnederlands gesproken. Wellicht zal dat het grote publiek beïnvloeden, waardoor er nog wat meer eenheid ontstaat.

Sale by Myshop

Ons kaderlid Marius Elders uit Eindhoven las in een reclameblaadje van Philips bovenstaande kreet. Hij vroeg aan Philips om de vertaling. Het antwoord luidde:

"Sale is het Engelse woord voor uitverkoop en Myshop is de naam van de personeelwinkel van Philips. Omdat Philips een wereldwijde organisatie is die overal te vinden is, is de voertaal veelal Engels. De folder die u onlangs heeft ontvangen is dus niets meer dan een uitverkoopfolder die wij momenteel voeren in onze winkel te Eindhoven."

Taalverloedering bij de HEMA

De verpakkingen van artikelen van de warenhuisketen HEMA (voorheen: Hollandsche Eenheidsprijzen Maatschappij Amsterdam) zijn in de eerste plaats Engelstalig. De vertalingen naar het Nederlands, Duits en Frans staan er in slechts kleine lettertjes onder. Daardoor worden de Nederlanders en de Vlamingen door de HEMA als tweederangs klanten behandeld, terwijl zij toch voor het overgrote deel der aankopen verantwoordelijk zijn. Dat is een schande! Indien u wel er eens iets koopt, protesteer dan op luide, verontwaardigde toon tegen deze onaanvaardbare achterstelling!

Stuitend taalgedrag bij Bijenkorf

Als vervolg op hetgeen in de vorige Nieuwsbrief stond over wangedrag op taalgebied in de centrum van Amsterdam, zijn we ook eens gaan kijken in het grote warenhuis van de Bijenkorf. Het is er niet zo bar en boos als bij Magna Plaza, maar het Engels straalt je daar wel tegemoet. Aan de onderkant van de ramen, staan allerlei aanduidingen in het Engels zoals: "Womens wear, 3rd floor", "Mens wear & shoes 1st floor", slechts de toelichting daarboven is nog in het Nederlands.

Binnen in het gebouw, vermelden de lijsten niet alleen in het Nederlands, maar ook in het Engels (in iets kleinere, en dunnere letters, wat er op de verdiepingen te koop is:

Koken en tafelen	-	Kitchenwear
bed- en badtextiel	-	Bed and bath lines
Modeaccessoires	-	Accessories
Parkeergarage	-	Parking garage

Dat is natuurlijk onaanvaardbaar. Wij kunnen ons voorstellen dat men bijvoorbeeld op de afdeling "souvenirs", ten behoeve van buitenlandse toeristen, aanduidingen in gangbare toeristentalen aanbrengt, zoals Duits, Frans, Engels, Italiaans, Spaans, Portugees, Mandarijn, Japans, Koreaans, Russisch en één of meer Scandinavische talen. Men kan per slot van rekening niet alleen de Engelstaligen van dienst zijn. Dat zou door de andere anderstaligen als onvriendelijk worden beschouwd. Maar wat heeft een Engelstalige tourist te zoeken op bijvoorbeeld de afdeling "koken en tafelen", en "bed- en badtextiel", laat staan, op de afdeling waar huishoudelijke artikelen verkocht worden.

Op de benedenverdieping staat "Find your way in our store" en op de bovenste verdieping is het restaurant aangegeven als "The Kitchen". Het Nederlands ontbreekt hier volledig, waarmee De Bijenkorf aangeeft de Nederlandstaligen te minachten. Dat is zeer ergerlijk. De gevolgtrekking is: Door deze taaldiscriminatie voelen wij Taalverdedigers ons als door een bij gestoken en blijven daarom zo ver mogelijk uit de buurt van de Bijenkorf.

Opvallend

Dit stukje stond in het plaatselijke wekelijkse huis-aan-huisblad van de gemeente Heumen (Gelderland). Er wonen daar veel medewerkers van de Radboud Universiteit. Ook daar maakt men zich kennelijk zorgen over de teloorgang van het Nederlands.

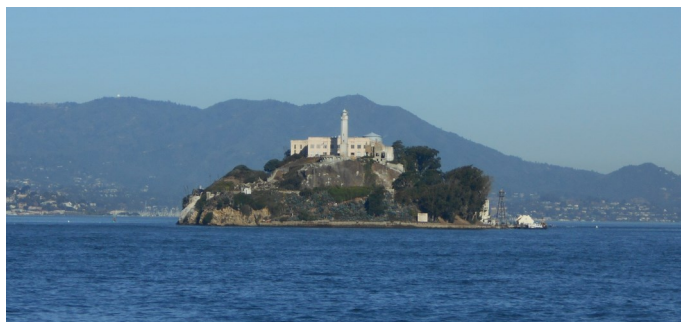

Verkwansel onze identiteit niet

Regelmatig hoor en lees ik dat mensen bang zijn dat de Nederlandse identiteit zal verdwijnen door de komst van veel migranten. Maar is het die mensen wel eens opgevalen wat we allemaal al overgenomen hebben uit Engeland en Amerika? De kerstman, Halloween, Black Friday, Valentijnsdag enzovoort. Dat doen we allemaal vrijwillig. Is dat wel vrijwillig, als de commercie er achterzit? Ook in kranten, tijdschriften en winkelstraten verdringt het Engels onze eigen taal: Er zijn nog maar weinig winkels die "uitverkoop" houden. De meesten hebben "sale". Heel veel winkels zijn trouwens geen winkels meer, maar "shops". Een nieuwe flat voor studenten in Eindhoven heet "student hotel", "Nu eerst een Bavaria" is ingeruild voor "welcome to the family" en als klap op de vuurpijl worden op aanplakborden de activiteiten aangekondigd van 27 april. En dat noemen ze dan "Kingsday" terwijl onze "koning" dan jarig is. Als we met zijn allen willen, dat migranten goed Nederlands leren, moeten wij stoppen met het verkwanselen van ons mooie Nederlands.

Dirk van Tellingen, Geldrop

Alcatraz ook in het Nederlands

In de oogstrelende baai van de Amerikaanse stad San Francisco ligt, omgeven door diepblauw glinsterend water het beeldschone eiland Alcatraz. Dit meer dan idyllische plekje oefende jarenlang een reusachtige aantrekkingskracht uit op spraakmakende beoefenaars van nogal uit de pas lopende beroepen. Deze bevoorrechten konden er op hun gemak bijkomen van het, door de aard van hun werkzaamheden veroorzaakte, zenuwslopende dagelijks bestaan. De heren hadden het er zo naar hun zin dat zij er soms wel hun halve leven zijn verbleven, gezellig onder elkaar zonder in de weg gelopen te worden door lastige burgers uit de door hen ontvluchte

buitenwereld. In 1963 kwam er een einde aan hun verblijf in dit exclusieve ontspanningsoord en moesten zij genoeg nemen met huisvesting in de wat mindere filialen van dezelfde hotelketen. Inmiddels kunnen belangstellenden het eiland en zijn gebouwen bezoeken, en van die gelegenheid wordt grif gebruik gemaakt. Velen willen wel eens een kijkje nemen op het eiland, waar beroemdheden, zoals Al Capone en zijn maten, lange tijd vertoefden. Om de bezoekers uitleg te geven over de bezienswaardigheden heeft de leiding van het voormalige gevangenis-eiland een werkelijk bijzonder leerzame rondleiding laten inspreken door voortreffelijke hoorspelacteurs uit maar liefst elf taalgebieden. Deze rondleiding is beschikbaar in het Duits, Engels, Frans, Italiaans, Japans, Mandarijn, Koreaans, Portugees, Russisch, Spaans én Nederlands. Daar, waar bij de meeste bezienswaardigheden in de Verenigde Staten uitleg in onze taal ontbreekt, heeft de museumdirectie zich bij de talenkeuze laten leiden door een telling onder de bezoekers. De uitkomst daarvan gaf aan dat de Nederlandstaligen op de zevende plaats kwamen. Onze taal prijkt sindsdien trots op het welkomstbord van Alcatraz, tussen de andere wereldtalen. Heel goed zo'n talentelling, dat zou men bij andere bezienswaardigheden in de VS (en daarbuiten) ook moeten doen!

TICKET PRICE INCLUDES

Round Trip Transportation to Alcatraz Island
and an Award Winning Cell House Audio Tour
in eleven languages

 Dutch	 English	 French	 German	 Italian	 Japanese
 Korean	 Mandarin	 Portuguese	 Russian	 Spanish	

Om de rondleiding te beginnen:

- Ga de trappen op.
- Ga naar het bord.
- Druk op de groene knop.

Taalverdediging in het nieuws

Op 1 maart kregen onze taalverdedigers Renaat van Beeck en Jan Heitmeier de gelegenheid om in een artikel in de Gazet van Antwerpen uitleg te geven over de activiteiten van Taalverdediging in Vlaanderen en Nederland. Zij waren uitgenodigd om naar de redactie van de Gazet in Antwerpen te komen waar het vraaggesprek werd afgenomen door de redacteur voor cultuur van deze krant, de heer Paul Verbraeken. Een reeks van onderwerpen kwam aan de orde. Voor de lezers van deze Nieuwsbrief zijn deze activiteiten wel bekend, maar door dit krantenartikel zullen nu ook veel Antwerpenaren die van het bestaan van onze Stichting nog niet op de hoogte waren er nu deelgenoot van zijn. Er zijn al bemoedigende reacties binnengekomen en we hopen en verwachten dat door deze publicatie het aantal aanhangers van onze stichting in het Antwerpse zal toenemen. In ieder geval danken wij de heer Verbraeken voor zijn mooie artikel.

Vzw Taalverdediging voert strijd

“In Nederland zijn er zelfs geen taalwetten”

In Nederland is de slinger té ver doorgevlagen, schrijft de Vlaamse Onderwijsraad (VLOO). Wie dat ongetuigd beaamt is de Nederlandse Stichting Taalverdediging die, gestuurd met giften, hetijd voert tegen de verengelsing.

Jan Heitmeier (Amstelveen), gepensioneerd gerechtsdeurwaarder, richtte in 1999 de werkgroep Taalverdediging. In 2002 werd die omgevormd tot een vzw. In Vlaanderen krijgt hij de steun van Renaat Van Beeck uit Berchem.

Waarom bij men Taalverdediging beaamt? “Ik was vroeger lid van het Genootschap Onze Taal, maar was teleurgesteld dat ze zo weinig deden”, vertelt Jan Heitmeier. “Alles bleef daar bij beschouwingen en ze wilden de haarsaaijg actie te ondernemen voor het behoud van onze taal.”

Rollenstoelen en sipprts
“Wij worden als Nederlandstaligen langs alle kanten aangevalen. Ze bombarderen ons met Engelse woorden waarvoor correcte Nederlandse woorden bestaan. Zomaar een voorbeeld:

achibaan moet ploeseling rollcoaster worden. En luchthavens benaam niet meer, wel airport. Het is zo ver gekomen dat het al-oude vliegveld van Rotterdam en Den Haag nu paverijp lang-de-snelweg wordt aangeduid als The Hague Airport. The Hague? Zelfs voor de naam van onze politieke hoofdstad is onze overheid beschamend. Rondtuit kranjforum.”

Succesjes
“Wij hebben tal van acties gevoerd. Goed, misschien groen-deels symboolverrijfing. Zo hebben wij klacht ingediend tegen het feit dat op Schiphol ploeseling nog alleen Engels mocht. Zelfs geen tweevalgheid meer! Soms boeken we een succesje: zo mocht onze marechaussee – soe-gegeven, dat is nu niet meer een heel Nederlands woord – van

de ene dag op de andere op Schip- bol enkel nog police heien. Dat is ingerokken. In een succesje dat men in Vlaanderen niet eens op-gemerkt heeft: op Google kroeg je de Brusselse srammamen situatit- send in het Frans. Dat is nu gewij- zigd: vanuit Vlaanderen of Neder- land krijg je de Nederlandse- namen. Daar zijn we fier op.”
“Een zware handloop bij die al- les, is dat de Nederlandse we- ners bepaakt dat de officiële taal van Nederland, Nederlands is. Weer je dat de paragraaf D66 er zelf- voor pleit om in Amsterdam het Engels als officiële taal in te voe- ren? In Vlaanderen hebben jullie wel ervaren, zij het dat die zelf- zelfs onder NVA-ministers niet gerespecteerd worden als het om Engels gaat.”
“Het meest bedruggend is de ma- nier waarom men in Neder-

Jan Heitmeier
Foto: Hans Koster

Belangstellenden kunnen bij de redactie een kopie aanvragen

Brief aan "Foodwatch"

Ons kaderlid Cees van Gils uit Baarle-Nassau (Noord-Brabant) heeft een meningsverschil met de organisatie Foodwatch over de gevolgen van ongezond eten voor de gezondheid en de zorgkosten die dat met zich mee kan brengen. In zijn brief aan deze organisatie roerde hij ook haar Engelse naamgeving aan. Ons kaderlid schreef daarover: "Waarom heet uw organisatie overigens 'Foodwatch' en waarom niet in onberispelijk Nederlands 'Voedselbescherming'? Voedselbescherming kan best samengaan met bescherming van de Nederlandse taal en cultuur."

Raadsel

Waar staat dit door Marius Elders gefotografeerde nieuwe gebouw?

Drie maal raden...

In Eindhoven natuurlijk!

Fletcher ontwricht het Nederlands

Een van onze zeer actieve kaderleden is zeer verontwaardigd over het Fletcher Hotel in Lochem (Gelderland). De medewerk(st)ers van de ontvangstbalie strooien daar Engelse woorden in het rond of het niets kost. Het kaderlid protesteerde daartegen en ontving van een van de boosdoeners onderstaand antwoord:

“Naar aanleiding van uw e-mail, welke gericht is aan de heer Hamans, betreffende de tax & handling fee heb ik uw vraag bij ons hoofdkantoor gesteld. Deze benaming is gekozen om verwarring te voorkomen met de eenmalige reserveringskosten bij een gemaakte boeking. Daarvoor is ketenbreed in alle aanbiedingen in nieuwsbrieven, acties met vouchers etc. voor de Engelse benaming gekozen. Dit is een bedrijfspolicy/directiebesluit.”

“Ketenbreed”, uit welk deel van het Engelse taalgebied komt dat woord nu weer? O, verhipt, het is Nederlands, De Fletcher-mevrouw heeft zowaar een nieuw Nederlands woord bedacht. In ieder geval vond het kaderlid het antwoord ver beneden de taalmaat. Hij schreef terug:

“Wat een drogreden! Reserveringskosten zijn normaal gesproken ALTIJD eenmalig. En bovendien, tax betekent belasting, wordt dat soms ook meerdere malen geheven? En wat moge policy dan wel niet inhouden? Ik word werkelijk kotsmisselijk van: het ontwrichten der Nederlandse taal, mede door toedoen van het bestuur van Fletcher.”

Vorstelijk ontbijtbuffet bij de Van der Valkhotels

Het moge duidelijk zijn, de Fletcher Hotels zijn door Taalverdediging afgekeurd. De taalvervuiling heeft er dermate toegeslagen dat zij een ernstige bedreiging vormt voor de nachtrust van Nederlandstaligen. Wij raden u aan eens een hotel te kiezen van Van der Valk. Een van onze taalverdedigers heeft onlangs een week doorgebracht in de gerieflijke vestiging van deze hotelketen nabij de luchthaven Schiphol en is daar verrast door de gastvrijheid van het personeel, het meer dan uitstekende ontbijt, de van alle gemakken voorziene ruime kamer, de zeer voordelige prijszetting, maar vooral door het kraakheldere taalbeleid.

Ofschoon er meer vreemdelingen verblijven dan Nederlandstaligen, zijn alle opschriften en aanduidingen er in de eerste plaats in onze taal (de afrekenbon inclusief). Taalverdedigers keer die ongezellige, dure taalbedorven Fletcher-logementen de rug toe en vlei u neder te midden van de zalige Nederlandstaligheid van de luxe Van der Valk-paleizen. Welterusten!

Koning Willem zette ons weer voor gek

Op 23 en 24 maart bracht de Argentijnse president

Maricio Marcia met zijn vrouw een staatsbezoek aan Nederland. Het traditionele staatsbanket vond plaats op de 23ste in het Koninklijk Paleis op de Dam in Amsterdam. Koning Willem heeft daar

de Nederlandstaligen ten overstaan van het Argentijnse volk en de rest van de wereld volkomen voor gek gezet door zijn tafelrede in het Engels te houden. Het verhaal werd beleefd aangehoord door de hoge Argentijnse gasten. Dat deden zij wel met strakke gezichten. Waarschijnlijk waren zij verwonderd over en tegelijkertijd verbijsterd door deze taalkeuze. Nederland is een Nederlandstalig land, dat weet iedereen in Argentinië, sinds hun Maxima Zorreguieta gehuwd is met Willem van Amsberg. Niettemin hield het Nederlandse staatshoofd zijn rede, die rechtstreeks op de Argentijnse tv werd uitgezonden, in de voor beide landen vreemde taal Engels. Voor de Argentijnen is zo iets nog eens extra pijnlijk vanwege de vete die het land heeft met het Verenigd Koninkrijk over de Falklandeilanden/Malvinas. Verwondering dus over het afvallen van de eigen taal en verbijstering over de schoffering vanwege het gebruik van de taal van hun vijand. Koningin Beatrix deed dat tijdens haar staatsbezoek in 2006 te Buenos Aires ook en dat is daar toen bar slecht gevallen. Het leidde tot de demonstratieve afwezigheid van de toenmalige Argentijnse president bij de tegenprestatie. Na de vreemde taalkeuze door koning Willem nam het Argentijnse staatshoofd het woord en sprak zijn tafelrede uit in de eigen taal: het Spaans, zoals het hoort!

Liegende tandarts

Aan de Strevelsweg in Rotterdam zit wel een heel bijzondere tandarts. Men heeft er gekozen voor de naam "Lie Dental". Niet alleen is die naam in het Engels, maar het woord "Lie" betekent ook nog "leugen". Wie gaat er nou naar een tandarts die liegt? Een typische voorbeeld van mensen die de Engelse klok hebben horen luiden, maar niet weet waar de klepel hangt.

J. de Zwart, Rotterdam

Woordjes van de vertaalgroep

All-in-one (printer)	-	Multifunctionele printer
Bodycam	-	Mini-camera
Eeasy pay	-	Betaalgemak
Empowerment	-	Dele(gere)n van macht, bevoegdheden, machtiging, emancipatie.
Flower parade	-	Bloemencorso
Foundation	-	Stichting
Health club	-	Gezondheidsclub
Gamechanger	-	Politieke kantelaar, kantelmoment
Line up	-	Opstelling
Live	-	Rechtrees
Long list	-	Groslijst,
Luxury class	-	Luxe klasse
Odor units	-	Geureenheid, geurmaat
Outreach	-	Toenadering, handreiking
Pilot	-	Proef
Short list	-	Nominatie
Waterslide	-	Waterglijbaan
Wellness	-	Welzijn(stherapie), welbevinden

STICHTING TAALVERDEDIGING

Postbus 7837, 1008 AA Amsterdam

E-post: info@taalverdediging.nl

Webstek: <http://www.taalverdediging.nl>

Voorzitter: M.R. Bas, secretaris: T. Hoevers,
penningmeester: D.S.P. Mantione,
plaatsvervangend penningmeester:
M.C. Heitmeier

Bankrekening:

NL86INGB0007412861 te Voorschoten

Het begunstigersbedrag met abonnement
Nieuwsbrief is vanaf €15,- per jaar

Giften zijn dikwijls voor Nederlandse ingezetenen aftrekbaar bij de belasting.

De Stichting is erkend als
Algemeen Nut Beogende Instelling
Stichting Taalverdediging is statutair politiek,
godsdienstig en maatschappelijk neutraal
en ontvangt geen overheidssubsidie

ISSN: 2211-5013